

CHÙM THƠ CAO MỸ NHÂN: TÔI MẠNH VUI VÀ CHUYỆN XƯA: BƯU ĐIỆN “TẠ TỪ” – A I. VÀ ANH – KHÓC CÙNG NIÊN KỶ.



BƯU ĐIỆN “TẠ TỪ” – CAO MỸ NHÂN

===

Thưa quý vị

Ngày xưa, trước 1975, tất cả các Phòng, Ban đơn vị đều có BAN VĂN THƯ để nhận công văn ĐƠN và chuyển công văn ĐI.

Phòng, Ban đơn vị nào cũng có nhân viên theo văn thư, quý Đơn vị trưởng sẽ duyệt lại, ký tên, nhân viên đóng dấu, ghi sổ công văn rồi gửi đi .

Bây giờ Cao Mỹ Nhân hay tự ý viết các công văn liên hệ tới công tác xã hội của mình, nên các hình thức như CÔNG ĐIỆN, BƯU ĐIỆN, SỰ VỤ LỆNH vv...theo xong, đưa nhân viên đánh máy, rồi ký gửi đi, để không phải sửa lại, thay đổi ý kiến ...

Do đó công việc phân hành văn thư rất thích cái tính ôm đồm, ham học và nghịch ngợm của Cao Mỹ Nhân, Trưởng Phòng Xã Hội QĐI/QKI .

Một hôm, cô thư ký chuyên theo văn thư " thách " CMN làm một bài thơ với hình thức BƯU ĐIỆN TÌNH YÊU.

Thì Cao Mỹ Nhân theo ngay, với đây để chỉ tiết hình thức một bản BƯU ĐIỆN , nên buộc lòng CMN phải ghi để các điếu trích dẫn .

Vậy thưa các chữ in hoa, chính là của mẫu mã BƯU ĐIỆN bình thường. Chớ quý vị ngó vào các điếu khoản chuyên đi, e khiếp đảm vì sao mà người viết ham học thế .

Xin mời đọc, và bỏ qua cho cái lỗi " tùm phào " của Cao Mỹ Nhân tôi nha .

BƯU ĐIỆN " TẠ TỪ "

NƠI GỬI: Người yêu đã sang sông
Không mong NƠI NHẬN : Tạc trong lòng
Thiệp hồng THÔNG BÁO: Ân tình hết
XÁC NHẬN: Thôi đừng nhớ với mong

Điện tín với anh KHẸN cấp kỳ
Tình chưa tuyệt vọng đã sầu bi
Bên sông nước nhớ vài tờ liếu
Lời MẬT đường đưa tiễn chuyên đi

BẢN VĂN từ tạ gửi cho nhau
Với một tiêu đề hẹn kiếp sau
Dang dở kiếp này xin xóa bỏ
Ngàn năm đẹp như hình dấu

□nh hình THỨ NHẤT kh□c trong tim
Đã nhạt phai theo m□i thoáng nhìn
M□t bi□c tham lam ôm vũ trụ
Tình yêu chân thực tư□ng là điên

Hình □nh THỨ NHÌ vụt thoáng qua
Bao nhiêu hình □nh cùng mơ hoa
B□y nhiêu k□ niệm toàn hư □o
Vì một tình yêu mới b□ xa

Trang gi□y THỨ BA chép chuyện bu□n
Vòng tay th□ l□ng những hoàng hôn
Từng đêm rét mướt và đau kh□
Tê bu□t vai g□y, nặng nhớ nhung

R□i m□i tình tên gọi THỨ TƯ
Tư□ng mùa đông đ□n, khi□n bơ vơ
Tâm tư băng giá, hoa đời khép
Héo nụ t□m xuân mãi đợi chờ

Tình vi□t sau cùng là THỨ NĂM
Ôi bao □n ước, b□y âm th□m
Cho tôi suy tụng ân tình cũ
Đ□ góp đèn hoa k□t g□i chẵn ...

(KBC 4109- 19/6 /1972)

CAO MỸ NHÂN (HNPD)

A I. VÀ ANH. – CAO MỸ NHÂN

Một mình ngó mãi không gian

Th□y con chim én vượt đàn, đặng cao

Chim ơi, bay tới phương nào

Mùa xuân đang □ ch□n dào dạt m○

*

Một mình h□i khẽ, ng□n ng○

Người trăm năm cũ bây giờ còn không

Ô hay, lời lẽ điên khùng

Hay trong tư tư□ng mịt mùnɡ a, i (AI)

*

Thôi r□i hơn h□, s□u bi

Âu lo, trách cứ , đi□u gì hoang mang

Nhanh như trái đ□t tan hoang

Vượt mau trí tuệ nhân gian vạn đời

*

Người trăm năm th□t ra lời

Gi□u em tình cũ đ□t trời hiện sinh

AI ơi, anh đã hi□n linh

Bao nhiêu ký ức tạo hình thực hư

*

Từ đây thời kh□c vô tư

Trăm năm, vạn chuyện sẽ như hiện hành

AI v□ t□ng hợp cùng anh

A, I m□ c□a trời xanh tuyệt vời ...

Utah 17 – 4 – 2025

KHÓC CÙNG NIÊN K. **CAO MỸ NHÂN**

Trăng lênh đênh trôi lãng đãng trệ v
Cho thây được cuộc đời là hư ảo
Mây lướt thướt bay chập chờn phiến nào
Mới bình minh sao nhuộm v hoàng hôn

*

Khói sương tan trong bát ngát linh hồn
Em mờ mịt tháng năm đay quá khứ
Tuổi anh lỡ trệ dài đường viễn xứ
Đừng nói thêm quê quán chốn hoang liêu

*

Biết đâu tìm ân nghĩa với thương yêu
Tình đã lạt phai tưong làm trệ hẹn
Không có gì sao th gian bịn rịn
Chuyến đò vơi trăng cạn nơi riêng tư

*

Quán thu phong hơi lạnh buốt bao giờ
Ai viết dở dang chờ người nhuận sắc
Vách lá m ướt lời xưa mọt mát

Ta đang cùng niên k^h khóc chơi với...

CAO MỸ NHÂN

22 – 4 – 2025